

Sygn. akt VIII GC 51/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2016 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Patrycja Baranowska

Protokolant Paulina Woszczak

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2016 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.

przeciwko (...) spółce jawnej w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) spółki jawnej w S. na rzecz powoda (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. kwotę 88.781,76 zł (osiemdziesięciu ośmiu tysięcy siedmuset osiemdziesięciu jeden złotych siedemdziesięciu sześciu groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31 grudnia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 4.045,65 zł (czterech tysięcy czterdziestu pięciu złotych sześćdziesięciu pięciu groszy) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VIII GC 51/16

UZASADNIENIE

W dniu 31 lipca 2015 roku powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wniósł w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozew przeciwko (...) Spółce jawnej w S. o zapłatę kwoty 109.087,14 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 88.781,76 zł od dnia 24 grudnia 2014 roku. Powód wniósł również o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym opłaty w wysokości 1.364,00 zł, kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 13,64 zł tytułem kosztów prowizji od przelewu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że kwota 88.781,76 zł to kwota kapitału, zaś odsetek od tej kwoty powód domaga się od dnia następnego po zawarciu umowy cesji, tj. od dnia 24 grudnia 2014 roku.

Powód wskazał, że roszczenie swoje wywodzi z umowy przelewu wierzytelności zawartej pomiędzy (...) Finanse I (...) Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym w K., na mocy której nabył wierzytelność wobec pozwanej wynikającą z niespłaconego kredytu udzielonego przez Bank (...) pozwanej spółce.

Powód podał, że na mocy art. 509 k.c. przeszły na niego wszelkie prawa związane z wierzytelnością, w szczególności roszczenie o odsetki (umowne i karne skapitalizowane od pierwotnego wierzyciela oraz koszty).

W dniu 28 sierpnia 2015 roku w sprawie o sygn. akt VI NC-e 1466629/15 Sąd Rejonowy Lublin Zachód w Lublinie wydał w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Od powyższego nakazu pozwana spółka złożyła sprzeciw.

W sprzeciwie zaskarżyła nakaz zapłaty w całości kwestionując roszczenie powoda co do zasady oraz co do wysokości. Pozwana podniosła zarzut nieistnienia roszczenia oraz zarzut przedawnienia.

Postanowieniem z dnia 6 listopada 2015 roku sprawa została przekazana Sądowi Okręgowemu w Szczecinie.

W uzupełnionym pozwie powód wniósł o zasądzenie kwoty 109.087,14 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty kapitału 88.781,76 zł od dnia 24 grudnia 2014 roku.

W piśmie procesowym z dnia 17 lutego 2016 roku powód zmodyfikował żądanie w zakresie odsetek od należności głównej, tj. od kwoty 88.781,76 zł i zażądał ustawowych odsetek za okres od dnia 31 grudnia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz ustawowych odsetek za opóźnienie liczonych za okres od dnia 1 stycznia 2016 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 marca 2012 roku pomiędzy Bankiem (...) we W. a (...) spółką jawną w S. reprezentowaną przez L. G. i W. G. zawarta została umowa o kredyt na działalność gospodarczą – (...) Ekspres nr (...). Na mocy tej umowy Bank udzielił pozwanej kredytu w wysokości 100.000,00 zł na finansowanie bieżącej działalności gospodarczej, zaś pozwana zobowiązała się do spłaty odsetek kapitałowych tytułem wykorzystanego kredytu, zaś w przypadku niewywiązania się z terminowej spłaty pozwana zobowiązana była do zapłaty odsetek karnych w wysokości trzykrotności stopy kredytu lombardowego od przeterminowanego kredytu.

Umowa została zmieniona aneksem nr (...) zawartym w dniu 25 września 2012 roku.

Dowód: umowa nr (...) z dnia 21 marca 2012 roku k. 102-105, aneks nr (...) k. 106,

Pozwana nie wywiązała się z warunków umowy, czego konsekwencją było wypowiedzenie umowy i wystawienie bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) w dniu 21 maja 2013 roku.

Zgodnie z bankowym tytułem egzekucyjnym Bank naliczył odsetki umowne w wysokości 3.084,76 zł za okres od dnia 28 października 2012 roku do dnia 20 maja 2013 roku. Nadto naliczane były odsetki od zadłużenia przeterminowanego od dnia 21 maja 2013 roku do dnia 16 grudnia 2014 roku od kwoty 88.781,76 zł według zmiennej stopy procentowej w wysokości trzykrotności stopy oprocentowania kredytu lombardowego NBP.

Dowód: bankowy tytuł egzekucyjny k. 110,

Postanowieniem z dnia 12 lipca 2013 roku w sprawie o sygn. akt VI Co 2648/13 Sąd Rejonowy Szczecin- Centrum w Szczecinie nadał przedmiotowemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności co do kapitału w kwocie 88.781,76 zł oraz co do kwoty kosztów i upomnień w wysokości 60 zł z odsetkami w wysokości 13,50 % w stosunku rocznym liczonymi od kwoty kapitału od dnia 21 maja 2013 roku do dnia zapłaty i oddalił wniosek w pozostałej części.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd wskazał, że w części bankowego tytułu egzekucyjnego dotyczącej odsetek umownych żądanych w kwocie 3.084,76 zł wierzyciel nie wskazał kwoty, od której mają być liczone odsetki oraz nie podał ich stopy procentowej, co uniemożliwia stronie przeciwnej weryfikację obliczeń.

Dowód: postanowienie z dnia 12 lipca 2013 roku k. 108, 109, 111,

Bank (...) wszczął postępowanie egzekucyjne przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie.

W dniu 1 grudnia 2014 roku postępowanie egzekucyjne prowadzone w sprawie o sygn. akt TZ KM 2904/13 zostało umorzone wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

Dowód: postanowienie o umorzeniu egzekucji w sprawie TZ KM 2904/13 k. 107,

Pomiędzy Bankiem (...) a (...) Finanse I (...) Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym w K. zawarta została w dniu 16 grudnia 2014 roku umowa, na mocy której wymieniony podmiot nabył wierzytelność przysługującą Bankowi (...) w stosunku do pozwanej. Wyciąg z załącznika nr 2 zawierał wykaz wierzytelności. Tytułem należności głównej przelana została kwota 88.781,76 zł.

Dowód: umowa z dnia 16 grudnia 2014 roku wraz z załącznikami k. 57- 77,

W dniu 23 grudnia 2014 roku zawarta została kolejna umowa przelewu wierzytelności. Stronami tej umowy byli (...) Finanse I (...) Fundusz Inwestycyjny Zamkniętym w K. oraz (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.. Wykaz nabytych wierzytelności zawierał załącznik nr 2 do umowy.

Dowód: umowa z dnia 23 grudnia 2014 roku wraz z załącznikami k. 78-101,

Pozwana została zawiadomiona o sprzedaży wierzytelności na rzecz powódki i wezwana do dobrowolnej spłaty zadłużenia. W wezwaniu wskazano, że kapitał obejmuje kwotę 88.781,76 zł, odsetki kwotę 20.709,15 zł, zaś koszty to kwota 338,13 zł.

Pozwana nie ustosunkowała się do wezwania.

Dowód: zawiadomienie k. 112, zawiadomienie k. 113-114, wezwanie do zapłaty k. 115-119,

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w części.

Stan faktyczny został ustalony przez Sąd na podstawie wszystkich dowodów z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową w toku niniejszego postępowania. Autentyczność złożonych dokumentów nie budziła wątpliwości Sądu i nie została zakwestionowana przez stronę przeciwną.

Strona powodowa swoją legitymację wywodziła z zawartej pomiędzy umowy cesji.

Poza sporem pozostawała okoliczność, że stronie powodowej przysługuje legitymacja do wystąpienia z niniejszym powództwem, albowiem na mocy umowy przelewu wierzyciel Bank (...) we W. przeniósł swoją wierzytelność przysługującą wobec pozwanej na podmiot trzeci, ten zaś na powoda. Na mocy zawartej umowy przeszedł na powoda ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi wraz ze wszystkimi prawami ubocznymi, które są związane z wierzytelnością główną. Zgodnie z treścią art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (§1). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

W pierwszej kolejności należało ustosunkować się do podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia. Zarzut ten okazał się nieuzasadniony.

Wskazać należy, że roszczenie z tytułu umowy kredytu przedawnia się najpóźniej w terminie 3 lat od daty wymagalności roszczenia. Bieg przedawnienia ulega przerwaniu przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem

polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia roszczenia. (art. 123 §1 pkt 1 k.c.). Nie ulega wątpliwości, że przedmiotowej sprawie doszło do dwukrotnego przerwania biegu przedawnienia spornego roszczenia. Po raz pierwszy miało to miejsce z chwilą wszczęcia postępowania o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, po raz drugi zaś, termin przedawnienia uległ przerwaniu w związku z wszczęciem egzekucji.

Należy również wziąć pod uwagę, na co słusznie wskazywała również powódka, że aneks do umowy został podpisany w dniu 25 września 2012 roku, zaś pozew w sprawie niniejszej nosi datę 31 lipca 2015 roku.

Powód stał na stanowisku, że zadłużenie pozwanej po przelaniu wierzytelności wynosi 109.425,27 zł, na co składa się należność główna w wysokości 88.781,76 zł, odsetki karne naliczone za opóźnienie w spłacie zobowiązania przez pierwotnego wierzyciela w wysokości 17.220,62 zł odsetki umowne naliczone przez pierwotnego wierzyciela w wysokości 3.084,76 zł oraz koszty w wysokości 338,13 zł.

Powództwo okazało się uzasadnione jedynie, co do należności głównej, a więc kwoty 88.781,76 zł. Na mocy umowy o kredyt na działalność (...) Bank (...) we W. udzielił pozwanej kredytu na kwotę 100.000,00 zł. Pozwana nie wykazała, zaś, że dokonała spłaty udzielonego kredytu w kwocie przekraczającej 11.218,24 zł. Stąd za udowodnione przez powoda należało uznać żądanie zasądzenia kwoty 88.781,76 zł.

Od powyżej kwoty należały się powodowi odsetki za opóźnienie, które zostały zasądzone na podstawie art. 481 §2 k.p.c.. Odsetki należało zasądzić zgodnie z żądaniem powoda zawartym w piśmie przygotowawczym z dnia 17 lutego 2016 roku, w którym powód zmodyfikował swoje żądanie i wniósł o zasądzenie odsetek ustawowych od kwoty 88.781,76 zł od dnia 31 grudnia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowych odsetek za opóźnienie liczonych od tej kwoty od dnia 1 stycznia 2016 roku.

Oddaleniu podlegało powództwo w pozostałym zakresie.

W ocenie Sądu, powód nie wykazał w niniejszym postępowaniu zasadności swojego żądania w zakresie odsetek oznaczonych w pozwie na kwotę 17.220,62 zł, 3.084,76 zł oraz kosztów w wysokości 338,13 zł.

Zgodnie z ogólną regułą z art. 6 k.c. i w myśl art. 232 k.p.c., który odpowiada temu przepisowi na gruncie prawa procesowego, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Wskazana zasada oznacza, że strona powodowa składając pozew winna udowodnić fakty, które w jej ocenie świadczą o zasadności powództwa. Udowodnienie faktów winno natomiast nastąpić przy pomocy wszelkich środków dowodowych przewidzianych przez prawo. Powołane przepisy zawierają zatem normę decyzyjną w tym znaczeniu, że w określonych sytuacjach przesądzają o sposobie wyrokowania sądu w postaci oddalenia powództwa. Niewątpliwie więc, w świetle powyższych zasad, to na stronie powodowej spoczywał ciężar dowodu istotnych dla uwzględnienia powództwa okoliczności, w tym istnienia i wysokości dochodzonej wierzytelności.

Na poparcie żądania w zakresie odsetek powód przedłożył umowę kredytu oraz bankowy tytuł egzekucyjny. Strona powodowa nie zaferowała jednak dowodów, z których wynikałoby, w jaki sposób wyliczyła poszczególne kwoty składające się na wskazaną przez nią wartość zadłużenia w zakresie odsetek. Uwaga ta odnosi się również do kosztów opiewających na kwotę 338,13 zł.

Podkreślić należy, że w postanowieniu z dnia 12 lipca 2013 roku Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie oddalając częściowo wniosek o nadanie klauzuli wykonalności zwracał uwagę na niemożność weryfikacji żądania odsetkowego w wysokości 3.084,76 zł z uwagi na brak wskazania kwoty, od której mają być liczone odsetki. Brak precyzyjnego wyliczenia dochodzonych w sprawie roszczeń odsetkowych uprawniał Sąd do oddalenia powództwa w tym zakresie. Biorąc pod uwagę materiał dowody przedstawiony przez powódkę należało uznać, że nieweryfikowalna była również wysokość kosztów w kwocie 338,13 zł.

Podkreślić należy, że rzeczą powoda w przedmiotowym postępowaniu było dążenie do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów. Wszelkie natomiast zaniechania w tym zakresie pociągać za sobą muszą niekorzystne dla strony skutki procesowe. Powód, nawet przy niewielkiej aktywności procesowej strony przeciwnej, nie był zwolniony od przedstawienia twierdzeń faktycznych oraz dowodów na poparcie stanowiska, że sformułowane w pozwie żądanie istnieje i przysługuje powodowi w określonej w tym żądaniu wysokości.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

O kosztach procesu należało orzec na podstawie art. 100 zd.1 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone.

Na koszty poniesione przez powódkę złożyła się opłata od pozwu wynosząca 1.364,00 zł, 13,64 zł tytułem kosztów prowizji od przelewu, opłata skarbową od pełnomocnictwa procesowego w wysokości 17,00 zł oraz wynagrodzenie dla reprezentującego powódkę radcy prawnego w wysokości 3.600,00 zł. Koszty powódki zamknęły się kwotą 4994,64 zł. Strona powodowa wygrała sprawę w 81 %, stąd należna jest jej kwota 4.045,65 zł.

Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika uzasadnia §6 pkt pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r. poz. 490 ze zm.).

Sygn. akt VIII GC 51/16

ZARZĄDZENIE

1. (...),
2. (...),
3. (...)